

Sygn. akt I CSK 40/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku J. G.
przy uczestnictwie C. G., Z. G., J. G.1, W. G. i S. G.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Ca 82/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi m.in. na jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Oczywista zasadność skargi została oparta o twierdzenie, że Sąd Okręgowy błędnie ocenił w sprawie materiał dowodowy świadczący o stanie psychicznym spadkodawczyni w chwili śmierci. Skarżący zdaje się więc nie dostrzegać, że zarzut taki jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalny jako sprzeczny z art. 398³ § 3 k.p.c. Ten zarzut stanowi zaś główną oś wniesionej skargi, gdyż strona wywodzi z niego dalsze zarzuty naruszenia innych przepisów postępowania dowodowego, w tym art. 232 zd. 2 i art. 278 k.p.c. przez niedopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego. Konieczność taka, zdaniem skarżącego, wynikała zaś z błędnego przyjęcia, że opinia biegłego przedstawiona w sprawie jest wiarygodna.

Nie można także podzielić poglądu skarżącego, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Chodziłoby tu o art. 278 i 286 w związku z art. 227 i 232 k.p.c. Uzasadnienie wniosku w tym zakresie nie jest jednak przekonujące, gdyż sprowadza się do argumentacji związanej z konkretną sytuacją dowodową, a zatem nie mającą waloru uniwersalnego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).